

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1490/2025
14.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЋЋ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ..., КК из ..., ЛЛ из ..., ЉЉ из ..., ММ из ..., НН из ..., ЊЊ из ..., ОО из ..., ПП из ... и РР из ..., чији је заједнички пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Услуга“ Озаци, кога заступа пуномоћник Петар Мијановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1168/24 од 06.11.2024. године, на седници одржаној 14.05.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1168/24 од 06.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца, изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1168/24 од 06.11.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1168/24 од 06.11.2024. године ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П 2604/21 од 16.07.2024. године којом је одбијен тужбени захтев тужилаца да се обавезе тужени да им исплати износ од по 4.000,00 динара са законском затезном каматом од 31.08.2018. године до исплате, као и да им накнади трошкове поступка са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, те су обавезани тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка од по 9.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној примени одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. ст. 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23 – др.закон, у даљем тексту ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцима на име трошкова одржавања водомера у периоду од јула 2018.године до децембра 2020.године. Побийана одлука донета је применом члана 56. став 1. тада важеће Одлуке о комуналним делатностима Општине Озаци („Службени лист“ Општине Озаци бр.16/12...8/16), која је престала да важи 01.12.2020.године изменом те одлуке, којом пресудом је утврђено да су тужбени захтеви неосновани, с обзиром да је у спорном периоду постојао правни основ по коме је тужени вршио наплату предметне накнаде. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужилаца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, нити се указује на супротне одлуке, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, а у вези одредби члана 479. став 6. ЗПП и утврдио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбе су поднете 01.07.2021. године и 06.07.2021. године. Вредност предмета спора је 4.000,00 динара, а спор је вођен по правилима спора мале вредности.

Како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужби, у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се има применити одредба члана 479. став 6. ЗПП, о споровима мале вредности, којом је прописано да против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**